

La Constitució europea, un any després

Ara fa un any França i Holanda van rebutjar la Constitució europea. Un any després, la crisi encara no s'ha superat. L'objectiu actual és tancar el període de reflexió i reobrir el debat sobre el Tractat, és a dir, superar la paràlització actual de la Unió Europea i buscar la manera de tirar endavant un text que ha rebutjat part de la ciutadania europea. Objectius, sens dubte, gens fàcils.

Rellançar el projecte europeu, sí; voler fer combregar el poble amb rodes de molí, no. La cancellera alemanya està decidida a aplicar a la política europea el mateix concepte amb què va guanyar les eleccions davant Gerhard Schröder el setembre de l'any passat. És a dir, no fer promeses impossibles de complir. Una cosa és obrir portes, marcar vies per sortir de l'embús, i l'altra, pronosticar "païsatges florits", com va fer el patriarca Helmut Kohl amb l'Alemanya de l'Est, en el camí cap a la reunificació, per haver de veure després com la potència europea s'encalla i atura el creixement econòmic de la UE.

El 29 de maig del 2005, els ciutadans francesos van rebutjar la Constitució europea a través d'un referèndum. Dos dies després els holandesos feien el mateix. Els "no" de França i Holanda van obrir una crisi en el si de la Unió Europea sense precedents, la qual, un any després, encara ara no s'ha superat. El futur de la Carta Magna és ara la principal preocupació de Brussel·les i no sembla tenir una solució clara a curt termini. Fa poc més d'un any ningú no s'esperava un escenari tan incert com el que hi ha avui a la UE.

Després del fracàs dels referèndums, els Vint-i-cinc van acordar un any de

reflexió. La idea era deixar passar el temps per pensar possibles solucions a la crisi. Avui, setze dels vint-i-cinc estats membre ja han ratificat el tractat, però aquest fet no sembla que ajudi a esclarir gaire el futur de la Carta Magna. A punt de complir-se el termini de reflexió –a mitjan mes de juny–, sembla que aquesta reflexió s'allargarà, almenys, fins a l'any que ve. Tot i això, el Parlament europeu s'ha pronunciat en contra d'allargar el període de reflexió i ha recordat la importància que té per a la UE rellançar urgentment la Constitució.

Es pot dir que Europa necessita aquesta Carta Magna. L'actual marc legislatiu de la UE, el Tractat de Niça, s'ha quedat obsolet en una Unió que cada vegada té més estats membre. Si no entra en vigor la Constitució, s'hauran de fer actualitzacions del Tractat de Niça. Actualment, aquest marc legislatiu només té eines per gestionar una UE de vint-i-set estats membres. Per tant, després de l'entrada de Bulgària i Romania –prevista per a l'1 de gener del 2007–, ja no es podrien fer més ampliacions.

El Tractat de Niça estableix, per exemple, el sistema de vots en les decisions del Consell Europeu, en el qual participen tots els estats membre. En la

majoria de casos, cada soci europeu té dret a veto, però aquesta normativa s'hauria de replantejar, ja que cada vegada la Unió Europea té més membres i arribarà un moment que prendre qualsevol decisió podria resultar una missió impossible. Es només un exemple, però el pas que comportaria haver aprovat la Carta Magna europea va molt més enllà. La Constitució europea representa el primer intent d'elaborar una veritable política supranacional a àmbit europeu. El text preveu polítiques comunes en matèries com la immigració i la política exterior, explica quines són les institucions europees i les seves funcions, quins valors defensen la UE i quins drets tenen els seus ciutadans. Tanmateix, els tractats que s'han elaborat fins ara són simples eines de gestió que s'han actualitzat i adaptat progressivament a les necessitats de cada moment.

Opinions per a tot. La Comissió Europea admet que cal una Constitució, però reconeix també que no hi ha consens entre els Vint-i-cinc a l'hora de parlar sobre els passos que s'han de seguir a partir d'ara per rellançar-la. D'una banda hi ha els qui defensen que el text s'ha d'aprovar tal com està o bé introduir-hi algunes –poques– modificacions per aconseguir el sí dels que ja van rebutjar-lo. En aquesta posició es troben la majoria de governs dels socis europeus que han aprovat el Tractat, entre els quals es troba l'estat espanyol. De l'altra banda hi ha els partidaris de rescatar de la Constitució només aquelles parts que resulten menys polèmiques, mentre que la resta s'hauria de renegociar. I per últim, els pocs que s'atreveixen a dir que el text és mort, com així ho creu gran part de la classe política holandesa que representa el nou euroescepticisme creixent.

Deixar el Tractat sense tocar ni una coma sembla una opció poc sensata ja que França i Holanda ja s'han posicionat negativament. Seria gairebé un insult per a la ciutadania tornar a sotmetre a referèndum el mateix text i amb tota seguretat tornaria a guanyar el no. L'altre possibilitat de renegociar el Tractat sembla la més realista, però alhora la que comporta més dificultats. Ara per ara, ningú no sembla que esti-

Membres del Partit Socialista d'Holanda celebren a Amsterdam la victòria del no en el referèndum de la Constitució europea que es va celebrar el passat 1 de juny.

gui disposat a acceptar que s'ha de tornar a negociar en gran mesura; la majoria de veus opten per fer petits retocs.

En qualsevol cas, el que està clar és que fins després de les eleccions previstes a França i Holanda per a l'any que ve no es podrà fer cap pas endavant.

El no de França va ser motivat pel rebuig a directives com la de Serveis, que van despertar sentiments antieuropeistes o la possible entrada a la Unió de Turquia, però també va ser un vot de càstig de l'electorat al president francès Jaques Chirac. El referèndum va arribar en un moment molt baix de la popularitat de Chirac, que defensava el text, i ho va acabar pagant la Constitució europea. Per tant, fins que no hi hagi canvis al capdavant del Govern francès, és poc probable que es desenrolli la qüestió de la Carta Magna.

L'any que ve es faran eleccions als dos països, però encara és complicat aventurar-se a posar dates. El president de la Comissió Europea, José Manuel Durao Barroso, considera que la Constitució europea no entrarà en vigor abans del 2008. De moment, Barroso és partidari de practicar el "*laisser faire, laisser passer*", és a dir, deixar fer i deixar passar el temps.

*Laia Forès
Brussel·les*

De l'1 d'abril a l'1 d'octubre de 2006
Museu Episcopal de Vic
Plaça Bisbe Oliba, 3

EXPOSICIÓ

**Memòria del vidre
Grans vitralls medievals de França**

 Museu Episcopal de Vic

 OBRA SOCIAL
Caixa Sabadell

Obra Social Caixa Sabadell | Tel. 937 259 522 | obrasocial@caixasabadell.es | www.obrasocialcaixasabadell.org